

efter, at taksationskommissionens kendelse er afsendt. Spørgsmål, der kan prøves af en taksationskommission, kan ikke indbringes for domstolene, forinden taksationskommissionens afgørelse foreligger.

Til stk. 4

Bestemmelserne fastslår, at landzone- og bygningsmyndigheden ved tvist om betaling for den aftalte eller påbudte fælles udnyttelse ikke kan udstede tilladelse som nævnt i § 2, stk. 6, eller udstede påbud efter § 3, stk. 1 før erstatningsspørgsmålet er afgjort af voldgiftsretten, opmanden eller taksationskommissionen. Baggrunden for at det foreslås, at udstedelsen af tilladelse eller påbud skal afvente klagefristens udløb, dvs. taksationskommissionens afgørelse, er ønsket om at sikre, at der ikke bliver rådet over masten på en måde, der senere ville gøre taksationskommissionens afgørelse i en klagesag illusorisk. Det er en betingelse for udbetalingen af den fastsatte erstatning, at landzone- eller bygningsmyndighedens oplæg til tilladelse, jf. stk. 2, ikke efterfølgende ændres ved udstedelsen af den endelige tilladelse. Såfremt tilladelsen efterfølgende ændres, skal der ske en fornyet erstatningsfastsættelse.

Bestemmelsen sikrer desuden, at der er en tidsmæssig sammenhæng mellem påbud eller tilladelse samt fastsættelsen af minimumsbetalingen svarende til fuld erstatning efter grundlovens § 73. Den tidsmæssige sammenhæng mellem påbudet og betalingen er for at sikre rettighedshaverne, idet der efter omstændighederne vil være tale om indgreb af ekspropriativ karakter. Derved sikres det også, at retten til erstatning ikke fortabes ved efterfølgende betalingsstandsning, konkurs eller lignende.

Parter kan i sagens natur, såfremt de er enige herom, i situationer hvor opsætning af yderligere antennesystemer ikke kræver offentlige tilladelser, igangsætte etablering af fælles udnyttelse uden at afvente afklaring af erstatningsspørgsmålet.

Til stk. 5

Bestemmelsen fastslår, at den part, der skal betale erstatning, i tilfælde hvor erstatningsfastsættelsen afgøres ved voldgift, af taksationskommissionen kan pålægges at stille et beløb til sikkerhed til dækning af et eventuelt højere erstatningsbeløb fastsat ved dom.

Formålet med bestemmelsen er således, at taksationskommissionen i hvert enkelt tilfælde kan beslutte hvorvidt der er behov for at der stilles sikkerhed. Taksationskommissionen kan desuden i hvert enkelt tilfælde afgøre hvilket beløb, der skal stilles som sikkerhed.

Til § 6

Til stk. 1

Kan der ikke indgås en frivillig aftale med tredjemand om anvendelse af tredjemands arealer eller er der tvist om betalingen herfor, skal proceduren for ekspropriation efter § 15 følges. Det følger af stk. 1, at landzone- eller bygningsmyndigheden i sådanne sager, hvor der kræves ekspropriation, skal forelægge sagen for Telestyrelsen med henblik på eventuel efterfølgende forelæggelse for ekspropriationskommissionen efter proceduren i § 15. Forelæggelsen for Telestyrelsen skal indeholde et oplæg til den påtænkte tilladelse eller det påtænkte påbud. På grundlag af dette træffer Telestyrelsen afgørelse om, hvorvidt sagen skal indbringes for ekspropriationskommissionen, i henhold til proceduren i § 15. Forelæggelsen for Telestyrelsen sker således med henblik på styrelsens, og eventuelt i sidste ende ekspropriationskommissionens, tilladelse til ekspropriation, jf. proceduren i § 15.

Bestemmelsen i stk. 1 finder alene anvendelse, såfremt det af den ansøgende part er sandsynliggjort, at det ikke har været muligt at indgå aftale med tredjemand.

Til stk. 2

Det fremgår af bestemmelsen, at plan- og bygningsmyndigheden i sager, hvor der er tvist om adgang eller betaling for adgang til tredjemands arealer, ikke kan udstede tilladelse og påbud efter §§ 2-3, før klagefristen er udløbet eller ved taksationskommissionens afgørelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen sikrer, at der er en tidsmæssig sammenhæng mellem påbud eller tilladelse samt fastsættelsen af minimumsbetalingen svarende til fuld erstatning efter grundlovens § 73. Se endvidere bemærkningerne til § 5, stk. 4 og 5.

Til § 7

Bestemmelsen giver bl.a. forskningsministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om vilkår for fælles udnyttelse af bygninger m.v. i tilknytning til master til radiokommunikationsformål.

Den pågældende hjemmel vil ikke blive udnyttet, såfremt de relevante brancheaktører indgår brancheaftaler herom inden 3 måneder regnet fra ikrafttrædelsen af lovforslaget. Disse brancheaftaler skal være offentligt tilgængelige for alle parter, der selv har en relevant interesse i at påberåbe sig bestemmelser om fælles udnyttelse. Det forudsættes, at brancheaftalerne